

ZONDAG 27

De Heilige Doop

Psalm 25:6 en 7
Lezen: Psalm 81
Psalm 71:1,2 en 3
Psalm 81:11 en 12
Psalm 102:16

Geliefden, aan de orde van behandeling is thans Zondag 27 de vragen 72 tot en met 74.

*Vraag 72: Is dan het uiterlijk waterbad de afwassing der zonden zelf?
Antwoord: Neen het; want alleen het bloed van Jezus Christus en de Heilige Geest reinigt ons van alle zonden.*

*Vraag 73: Waarom noemt dan de Heilige Geest den Doop het bad der wedergeboorte en de afwassing der zonde?
Antwoord: God spreekt alzo niet zonder grote oorzaak; namelijk, niet alleen om ons daarmee te leren, dat, gelijk de onzuiverheid des lichaams met water, alzo ook onze zonden door het bloed en den Geest van Jezus Christus weggenomen worden, maar veelmeer, omdat Hij ons door dit Goddelijk pand en waarteken wil verzekeren, dat wij zo waarachtiglijk van onze zonden geestelijk gewassen zijn, als wij uitwendig met het water gewassen worden.*

*Vraag 74: Zal men ook de jonge kinderen dopen?
Antwoord: Ja het; want mitsdien zij, alzowel als de volwassenen in het verbond Gods en in Zijn gemeente begrepen zijn, en dat hun door Christus' bloed de verlossing van de zonden en de Heilige Geest, Die het geloof werkt, niet minder dan den volwassenen toegezegd wordt, zo moeten zij ook door den Doop, als door het teken des Verbonds, der Christelijke Kerk, ingelijfd en van de kinderen der ongelovigen onderscheiden worden, gelijk in het oude Verbond of Testament door de Besnijdenis geschied is, voor dewelke in het nieuwe Verbond de Doop ingezet is.*

Het gaat dus ook in deze 27e Zondag: over de Heilige Doop.
In een drietal gedachten willen we dit nader ontvouwen:

1. De dwalingen, betreffende de Heilige Doop

2. Het voorrecht der kinderen in de Heilige Doop
3. De roeping, die in de Doop tot ons komt, zowel voor de ouders, als voor de kinderen

Geliefden, ook de Heilige Doop is, zoals u weet, een sacrament. Een sacrament is een verborgenheid, die alleen door het geloof verstaan kan worden. Dat houdt dus ook in, dat, wanneer we als ongelovige hierover spreken of denken, we altijd in de mist raken. Dan gaan we altijd ergens aan het knoeien. Wat voor het geloof helder en klaar is, wat voor het geloof aanvaardbaar is, dat is voor de ongelovige altijd dwaasheid. Het is nu eenmaal een goddelijke waarheid, dat de natuurlijke mens niet verstaat de dingen, die des Geestes Gods zijn. Ook al is die natuurlijke mens een kerkmens en ook al heeft die natuurlijke mens veel gelezen over de dingen van Gods koninkrijk en over de sacramenten.

Zo blijft hem toch vreemd het "innerlijk geheim" van het sacrament, *de vrede met God door het bloed van de Heere Jezus Christus*. Nu kun je een blinde veel vertellen over kleuren, maar als zijn ogen geopend worden, dan zegt hij toch; ach, zo had ik het niet gedacht. Zo is het ook met het sacrament van de Heilige Doop. Het is eenvoudig en klaar. Het is een bron van vertroosting en van kinderlijk vertrouwen, voor allen die als schuldige, vuile, en zondige mensen, met hun zonden en met hun noden, de toevlucht nemen tot God. Telkens mogen zij dan zien, hoe God in Zijn trouw, ook aan het zaad der kerk, Zijn verbond verzegelt en zo Zijn woord waar maakt in de lijn der geslachten; Ik ben uw God en Ik ben uws zaads God tot in der eeuwigheid.

Maar, als we met ons natuurlijk, onherboren, verduisterd verstand en ons verdorven hart dit dan gaan napluizen, dan komen we telkens weer op barrières, die we niet doorbreken kunnen. De Heere geve, dat we dan met die raadselen vanavond nog aan Zijn voeten terecht mogen komen en dat we het zo geloven mogen, zoals Hij het zegt. Dat we al onze vooroordelen eens kwijt mogen raken en al onze eigen gemaakte gedachten over het wezen, de betekenis en de kracht van de doop eens terzijde mogen stellen, om met Samuël te mogen zeggen, voor het eerst of opnieuw: Spreek, HEERE, want Uw knecht hoort (1Sam.3:9). God heeft ons deze verborgenheid niet gegeven om ons op een dwaalspoor te leiden. Want Hij heeft ons dit sacrament gegeven tot versterking van het geloof. Niet om een twistappel te zijn in het midden van Zijn gemeente, maar opdat we hier kinderlijk gelovig gebruik van zouden maken en elkaar daardoor zouden oproepen te gaan in een heilige wandel en in een nieuw leven, Gode tot eer.

Het begin van deze 27e Zondag vraagt ons; *Is dan het uiterlijk waterbad de afwassing der zonde zelf?* Hoe komt onze onderwijzer aan deze vraag? Aan het eind van de vorige Zondag, is toch zo duidelijk bewezen, dat de doop het bad der wedergeboorte is en dat God de doop de afwassing der zonden noemt: Laat u dopen en uw zonden afwassen! Dat is zo krachtig, voor geen tweeërlei uitleg vatbaar, en onomstotelijk door God vastgesteld, zodat deze vraag

vanzelf daaruit voortvloeit: Is dan het uiterlijk waterbad de afwassing der zonden zelf? En deze vraag, is ook door duizenden en miljoenen met "Ja" beantwoord. In de dagen, dat de catechismus opgesteld werd, waren er miljoenen mensen, die zeiden "Ja", door de doop krijg je genade. De doop zelf is de afwassing van je erfzonden. Zodra het doopwater van je hoofd druipt, druipt de zonde van je ziel af en je bent een rein kindje. En als je sterft, direct, nadat je gedoopt bent, voordat je dadelijke zonden gedaan hebt, dan word je een engeltje in de hemel.

Zo is en was de leer van de roomse kerk. De luthersen zijn niet zover gegaan, maar toch, op het stuk van de doop, houden ze er gedachten op na, die in strijd zijn met de ware betekenis van de doop. Luther heeft het niet zo cru gezegd als de roomse kerk, maar hij kon toch niet loskomen van de doop als een voertuig van de genade. Dus ook een mechanische genade-overbrenging door het teken. En dat is het, waar de gereformeerden met alle macht stelling tegen genomen hebben en waartoe uit het Woord van God redenen geput zijn om te zeggen: Nee, dat gaat niet automatisch; dat gaat niet mechanisch. Om die genade van Christus deelachtig te worden, is dat doopwater op zichzelf niet genoeg, maar hebben we nodig het geloof in het bloed van Christus, gewerkt door de Geest van de Heere Jezus Christus. En aan die dwaling van roomsen en in mindere mate ook van Luthersen staan wij, in die zin, niet schuldig.

Ik denk, dat er hier vanavond niet een mens is, althans niet één mens die in onze gemeente is opgevoed of met onze gemeente meeleeft, die niet weet, dat we met alle macht stellen, dat de doop als doop een mens niet zalig maakt. En, dat we niet in onze doop moeten geloven, maar in de Heere Jezus Christus, in Zijn bloed, dat in de doop betekend en bezegeld wordt als de enige en eeuwige redding van al onze zonden. Maar in de praktijk van het leven, dan blijkt toch telkens, dat we niet zo gemakkelijk ontkomen aan die veruitwendiging van de doop en alle andere genade middelen, die God ons gegeven heeft. Dan klinkt het ook vaak door in de gesprekken met mensen, die langer of korter tijd onder het Woord van God geleefd hebben, wat ook zo duidelijk openbaar werd in het gesprek, dat Jezus had met de Farizeeën en met de Schriftgeleerden in Israël. Zij zeiden: Wij zijn toch besneden, wij zijn toch Abrahams zaad (Joh.8:33). Wij stammen toch af van Abraham, wij zijn niet uit hoererij geboren, wij zijn nooit dienstbaar geweest. We zijn altijd kinderen van Abraham geweest, vanaf het uur van onze geboorte af. En wij dragen het teken van het verbond in ons vlees! Zegt Gij dan tegen ons, dat we vrijgemaakt moeten worden? We zijn toch vrij. We zijn toch kinderen van Abraham? En u weet, ik behoef verder geen namen te noemen, dat er ook heden duizenden zo niet miljoenen mensen in deze wereld en ook in ons vaderland zijn, die aldus redeneren, die zeggen: Wij houden vast aan onze doop!

Wij geloven in onze doop! En wij geloven dat we door onze doop kinderen des verbonds zijn en ingelijfd in de gemeente des Heeren. Wij wandelen

netjes, zoals de Heere graag ziet. Wij stelen niet en wij liegen niet, we brassen niet en we drinken niet, we leven als nette eerbare christenen en wij aanvaarden het Woord van God, zoals het er geschreven staat en verder vertrouwen wij op de genade van God. Dat vindt men onder ons gelukkig niet veel. Toch geloof ik, dat er onder ons meer zijn, die mank gaan aan de veruitwendiging van de genade-middelen, dan dat we zo oppervlakkig denken.

Ook onder ons kan het vaak zo zijn, dat we een rechte belijdenis hebben, zo in de zin van: God moet de mens bekeren en als God de mens niet bekeert, dan gaat hij voor eeuwig verloren en je zal moeten behoren tot het volk waarvoor Christus gestorven is en anders zal je tot in eeuwigheid geen deel krijgen aan het leven der genade. Onder zulke rechtzinnige klanken schuilt vaak een hart, dat tot achtergrond heeft: wat kan ik er meer aan doen? Ik ben toch van jongsaf aan onder de waarheid groot gebracht, ik heb toch mijn kinderen meegebracht naar de kerk? Ik zal geen kerkdienst overslaan, ik lees thuis trouw in het Woord en ik zal mijn kinderen heus niet ongedoopt laten. 'k Heb toch alles gedaan, wat ik moest doen. Hoe vaak komt toch, soms langs een heel lange omweg, deze zelfgenoegzame gedachte naar voren? Deze veruitwendiging van de dienst van God. Hoe vaak gebeurt het niet, dat het ook in ons leven is als in de dagen van Micha; toen de mensen zeiden: Waarmede zal ik den HEERE tegenkomen, en mij bukken voor den hogen God? Zal ik Hem tegenkomen met brandofferen, met eenjarige kalveren? Zou de HEERE een welgevallen hebben aan duizenden van rammen, aan tien duizenden van oliebekken? Zal ik mijn eerstgeborene geven voor mijn overtreding, de vrucht mijns buiks voor de zonde mijner ziel? (Micha 6:6-7)

De Heere zegt: Daar heb Ik geen lust aan! Dat is "veruitwendiging" van mijn dienst, dat is dienen "om loon". Zo verstaat ge niet, dat Ik u verlost heb, niet door vergankelijke dingen, goud of zilver, maar door het dierbaar bloed van het geslachte Lam. Zo verstaat ge niet, wat genade inhoudt. Nee, zegt het antwoord, Nee, in welke vorm u ook vertrouwt op uiterlijke middelen, of het nu een uiterlijk waterbad is, of een uiterlijk meeleven met Gods kinderen, of een uiterlijk aanzitten aan het Avondmaal, of het uiterlijk doen van openbare geloofsbelijdenis; God is nergens tevreden mee, met al deze dingen, die ge zonder hart doet. Zo kan het niet, zo kan het nooit. In het antwoord op deze vraag staat, alleen het bloed van Jezus Christus en de Heilige Geest reinigt ons van alle zonden! En dat bloed, dat bloed toegepast door de Heilige Geest, dat bloed □ levend en krachtig gemaakt aan mijn ziel □ door de Heilige Geest, dat is door niets te vervangen. Ik zal het heel scherp zeggen: Al waren we nooit gedoopt en al waren we nooit in de kerk geweest en al hadden we nooit openbare belijdenis gedaan, als we met de moordenaar, al was het een uur voor ons sterven, tot het bloed van Christus kwamen, wij waren gered; want de doop redt ons niet en de genade middelen op zichzelf redden ons ook niet. Niets, maar dan ook niets kan de plaats van het bloed en de plaats van de werking van de Heilige Geest in ons leven vervangen. Laten we dat in onze

gedachten meedragen.

Niets, geen enkel middel. Dit is nodig, dat we de waarde en de kracht van het bloed kennen door de werking van de Heilige Geest. We hebben de werking van de Heilige Geest nodig! En de Heilige Geest werkt zó, dat we zien, dat we zwart zijn, dat we vuil zijn. God laat ons zien, en Hij leert ons door dat sacrament; u bent vuil! Want anders gebruik je geen water. Als je schoon bent, als je pas gewassen bent, dan heb je dat water niet nodig om je te reinigen, maar alleen als je vuil bent. Als je vuil bent, verlang je naar water. En naar mate, dat je vuiler bent, verlang je hartelijker naar water, om schoon, om rein te mogen worden. Welnu geliefden, zo werkt Gods Geest ook in het midden der gemeente. Hij doet ons zien de vuilheid, die we nergens mee reinigen kunnen. De vuilheid van hart en hand, de vuilheid in mijn gedachten en van mijn wil, de vuilheid in mijn hartstochten, handel en wandel, de vuilheid in mijn huis en in de kerk. De vuilheid onder mijn vrienden en mijn vriendinnen. *Hij laat zien, dat ik vuil ben voor God en voor mijn naaste.* Ik heb God niet lief, zoals Hij het vraagt. En ik bemin m'n naaste niet, zoals de Heere me opgedragen heeft. Die ontdekking werkt de Heilige Geest.

En diezelfde Heilige Geest, die me de vuilheid laat zien, Die doet me ook hongeren en dorsten naar het water, naar het levende water, naar het bloed, om gereinigd, om verlost, om bevrijd te worden. Om vernieuwd te worden, om een ander mens te mogen worden.

Welnu, dat bloed is nergens door te vervangen, nergens door. Maar, nu moet u ook niet naar de andere kant doorslaan. Nu moet u niet zeggen: als het dan kan, zonder doop en zonder kerkgang en zonder belijdenis doen en zonder avondmaal vieren en zonder mijn kinderen ten doop te brengen, wat haalt dat dan alles uit? Waarom zit ik hier dan en waarom ben ik dan gedoopt en waarom dring ik er dan op aan, bij man en vrouw en kinderen, hoor toch het Woord des Heeren. Luister toch naar hetgeen wat God zegt. Stel u toch in de weg der middelen, kom toch dáár, waar het vrome volk vergadert. Hoor toch wat de Heere daar spreekt, want gewis dáár spreekt Hij tot Zijn volk, tot Zijn gunstgenoten van vrede. Dat wordt beantwoord in de volgende vraag.

Waarom noemt dan de Heilige Geest de Doop het bad der wedergeboorte en de afwassing der zonde? Als het dus niet zelf de afwassing der zonde is, als het water □ zondermeer □ niet genoeg is, waarom noemt de Heere dat dan zo en waarom zegt Hij dan: Laat u dopen en uw zonden afwassen. En waarom noemt Hij dan toch de Doop het bad der wedergeboorte?

Sterker kun je het toch niet zeggen? Waarom doet God dat nu? Dan zegt de onderwijzer: Dat doet God niet zonder grote oorzaak. Tegenover die veruitwendiging van het sacrament van de Heilige Doop is er vaak ook een geringschatting van hetgeen, wat God doet in het midden van Zijn gemeente. En God geeft die tekenen niet, om ze ijdel en leeg te laten, om u te bedriegen. God spreekt also niet zonder grote oorzaak. God heeft er reden toe om dat te doen. Namelijk deze, om ons daarmee te leren, dat gelijk de onzuiverheid des lichaams door het water, also ook onze zonden door het bloed en de Geest

van Jezus Christus weggenomen worden; God leert er ons dus mee. God is hier de opvoeder van Zijn kinderen. Hij leert ons, door de besprenging met dit doopwater, met dit sacrament van de Heilige Doop. Hij leert ons, wij namelijk, die vuil zijn en die dat gevoelen en die daar smart over dragen en die zoeken naar reiniging, die hongeren en dorsten naar God. Die zeggen: HEERE, maak mij Uw wegen door Uw Woord en Geest bekend, want ik weet ze niet. Wat moet ik toch doen om zalig te worden? Hoe moet ik u toch vinden Heere, hoe moet ik van mezelf verlost worden? Hoe moet ik tot andere gedachten komen? Hoe moet ik ooit met de zonden breken, waar ik aan vastgeklonken zit met zoveel ketenen?

O God, hoe moet dat nu? Dat zijn de mensen, die vuil zijn, waar ik u straks al iets van zei. God doet het door Zijn bloed en door Zijn Geest. We hebben het beide nodig. Dat bloed van Christus, hoe kostelijk en hoe dierbaar als de enige grond van zaligheid, heeft geen waarde voor mijn ziel, *als God niet bij dat bloed Zijn Geest zendt*. Als Hij niet in mijn hart plaats maakt voor de wassingen door dat bloed! Want, hoe zou ik naar licht verlangen, als ik niet zie dat ik duisternis ben? Hoe zal ik naar God verlangen als ik me niet eenzaam gevoel? Hoe zal ik om redding smeken, als ik niet in nood ben? Hoe zal ik roepen: O God gena, als ik me niet schuldig gevoel? Maar zie geliefden, nu komt God en Hij leert ons. Hij leert ons in de doop "onze dood". Hij leert ons in de doop onze ondergang. Hij zegt: Kind, jongen, meisje, man en vrouw, u bent vuil, kijk maar, kijk maar naar die doop, u bent vuil, zwart als de tenten van Kedar. Ja, zwart, walgelijk zwart voor God en voor de mensen. Hij leert ons in onze doop, dat we verloren zijn. De doop is een vonnis over onze zonden. In de doop worden we gedood. O, dat is het pijnlijke, het vernietigende. Dat is het oordeel van de doop. Nooit kan de kracht van Jezus bloed reden zijn om te zingen van Gods goedertierenheid, als u in uw leven nooit die smart van uw vuilheid gevoelde. Kom, verberg het niet langer voor God. Misschien bent u al aan het zoeken naar een weg ter ontkoming. Misschien hebt u al dikwijls aan God beloofd uw leven te vernieuwen. Misschien gevoelt u wel, dat de zonde u als een slaaf wegtrekt naar dieper diepte, dan waarin ge al gezonken zijt. Misschien voelt ge u aan de rand van de moedeloosheid. Misschien is het zo met u, dat u zegt: Maar aan mij denkt de Heere niet meer. De Heere is mij vergeten en de Heere heeft mij verlaten. Misschien is het zo in uw hart dat ge zegt met Asaf: De goddelozen hebben het beter dan ik. Ik weet geen raad, mijn bestraffingen zijn er elke morgen. Ik heb geen uitzicht meer. Welnu, dan bevestigt en dan bezegelt de Heilige Doop, datgene wat ge in uw hart ervaart. Dan zegt de Heilige Doop: Mens, dat hebt u verdiend, beken dat voor God! Het is nog erger, dan dat u denkt, dat het is. Daar zijn nog meer zonden in uw leven, dan dat u aan God beleden hebt.

Als dan de discipelen zeggen: Wie kan dan zalig worden? dan zegt Jezus: Nee, het is bij de mensen onmogelijk. Dat leert God ons in de doop. Hij leert ons in die doop onze dood. *Maar, Hij leert ons in die doop ook Christus'*

dood. Want die doop betekent niet alleen; mens, het is met u gedaan, uw gerechtigheden zijn als een wegwerpelij k leed; maar in die doop leert God ons ook: mens het is met Christus gedaan. Het is met Mijn Zoon gedaan en Die had nooit zonde. Hij was de Onschuldige. Hij behoefde niet te sterven. Wij wel, wij moeten sterven, ook al willen we niet. Niemand kan onze ziel redden van het graf. Wij moet sterven. Dat is het vonnis, dat God over ons heeft uitgesproken en waarmaakt van dag tot dag. Maar Hij behoefde niet te sterven. Als Hij gezegd had: Vader, Ik wil leven, Ik wil eeuwig leven in Uw troon, dan had de Vader Hem zo in Zijn troon opgenomen, want Hij had nooit zonde gekend noch gedaan. Maar uit enkel liefde, uit onbegrepen goddelijke ontferming heeft Hij Zijn ziel in de dood uitgestort en heeft Hij, toen het zwaard tegen de herder ontwaakte, Zijn borst ontbloot en Zijn hart prijs gegeven aan het zwaard van Gods gerechtigheid en God heeft toegeslagen.

De Doop leert ons boven alles en vóór alles de dood van de Heere Jezus Christus. Gestorven met de Zijnen in Zijn armen, mag ik het zo eens zeggen, met Zijn ganse kerk op Zijn hart gebonden, in de plaats van Zijn gemeente, met Zijn gemeente de dood in gegaan. Met groten en kleinen, met jongen en ouden, met Zijn ganse kerk, met alle gelovigen van alle eeuwen is Hij de dood ingegaan. Dat leert God ons. Maar, zoals de dopeling in de doop niet blijft, blijft ook Hij niet in de dood. Want gelijk Christus is opgestaan, tot een teken dat de wet was genoeg gedaan en tot een bewijs, dat God in de hemel met Zijn volk tevreden was, zo blijven ook degenen, die met Hem sterven, niet in de dood. Dat is de andere zijde van de betekenis van de doop. God leert ons; kind, Mijn kind, u was, u bent zwart, zondig van uw hoofd tot aan uw voeten. U bent zwart in al uw denken, in al uw doen. Maar om Zijne wil, mag u opstaan tot een nieuw leven, uit dat graf wederkeren door Zijn dood en door Zijn gerechtigheid. Dat is het wat God ons leert.

O, Hij weet het, ons geloof is vaak zo zwak. We leven zo dikwijls bij hetgeen, wij gepresteerd hebben voor God. En als we dan weer niets van ons gebed terecht brengen, niets van onze verborgen omgang met God terecht brengen en helemaal niets van ons geestelijk leven terecht brengen, dan zitten we zo weer in een diepe put en dan zeggen we: Ach, zou het allemaal wel echt zijn? Dan kunnen we ons leven niet rijmen met het kindschap Gods. Maar, dan neemt de Heere ons bij de hand, elke maand opnieuw, zo dikwijls als er kinderen gedoopt worden en dan zegt Hij: Mijn kind, bedroefd, verslagen, zuchtend, treurig kind, kijk eens wat Ik doe, kijk eens wat Ik je opnieuw wil leren. Maar, zegt de onderwijzer, niet alleen leren, maar veel meer, omdat Hij ons door dit goddelijk pand en waarteken wil *verzekeren*. Dus niet alleen onderwijs, maar het is ook verzekering. Verzekering door God zelf. Door een pand, dat Hij ons geeft.

U weet wat een pand is. God geeft in de doop een pand. Het is een waarteken, een goddelijk merkteken, door God zelf op uw voorhoofd gedrukt. Door geen duivel en door geen zonde af te wassen of weg te nemen. God drukt dat merkteken op uw voorhoofd, dat we zo waarachtiglijk van onze zonden

"geestelijk gewassen" zijn, als we uitwendig met het water gewassen worden. De Heilige Doop zegt geen goed van ons, maar de Heilige Doop zegt alleen maar goed van God, van Zijn verbond. Daarom zeg ik: De Heilige Doop leert ons geloven in God, in de God van het verbond. In die God, Die trouwe houdt van geslacht tot geslacht. Als ik gedoopt word, of als ik mij laat dopen, dan verwacht ik van mezelf niets en dan verwacht ik van mijn kinderen niets. Dan weet ik, dat we allen van één lap gescheurd zijn en dat we allen uit het zelfde hout gesneden zijn, dan heb ik daar geen enkele verwachting van te koesteren, al hebben ze nog zo'n lief karakter en al zijn het nog zulke oppassende kinderen. Daar komen we niet door in de hemel en daar worden we niet mee onderscheiden van anderen, want die zijn er onder de heidenen ook. Lieve kinderen, kinderen met een goed karakter, die heb je ook onder de mohammedanen en onder de heidenen. Dat maakt geen onderscheid.

Ook niet dat onze kinderen minder zondigen dan de kinderen die nooit in de kerk komen en die met hun ouders meedwalen, ook op Gods dag, om de wereld te genieten zonder God en zonder Christus. Ach nee, dat maakt het onderscheid niet uit tussen ons en tussen de kinderen der wereld, maar dit maakt een onderscheid, dat God met ons een eeuwig verbond der genade heeft opgericht. Dat maakt onderscheid, dat God ons en onze kinderen geroepen heeft om te naderen uit het aards gedruis. Dat wij in Zijn huis Zijn heilstem mogen horen en niet alleen horen maar ook zien, dat Hij een teken met Zijn eigen hand op ons voorhoofd drukt en op het voorhoofd van onze kinderen. Ik ben de HEERE uw God, zo waarachtig als gij dit doopwater ontvangt, wat heen wijst naar wat betekent, en bezegelt de afwassing door het bloed van de Heere Jezus Christus.

Zo waarachtig zijn de beloftenissen van Mijn verbond, ge zult daar nooit tevergeefs op hopen, en nooit tevergeefs om bidden. Nog eens, de doop betekent niet iets goeds in mij of in mijn kinderen, maar de doop betekent iets goeds in God. De doop zegt: Zo ben IK God, uw God. Dat zegt de doop heel persoonlijk: Voor u en voor uw kinderen. Maar, zegt ge, dat geloven toch al de gedoopten niet, er zijn toch een hoop gedoopten die dat niet geloven? Ja, maar, dat maakt toch Gods verbond niet teniet. Al blijft nu het merendeel van Israël in de woestijn achter, dat maakt toch Gods beloften niet teniet. Daar was toch plaats in Kanaän. Zij droegen toch de belofte dat God ze door een sterke hand Kanaän zou binnenleiden. En Hij gaf ze toch de tekenen van Zijn heilige gunst. Hij gaf ze toch de wolkkolom en de vuurkolom. Hij deed ze toch eten van het manna en drinken van het water uit de rotssteen. Hij zorgde toch dat hun vijanden verjaagd, verstrooid, veldvluchtig moesten wijken. Dat deed God toch. Zij hadden toch allemaal een plaatsje in het beloofde land kunnen verkrijgen. Krachtens Gods beloften behoefden ze toch niet af te vallen.

Zo is het met de doop, niemand gaat verloren omdat hij niet uitverkoren is. Die verloren gaat, gaat verloren omdat hij niet geloofd heeft in Hem die goddelozen rechtvaardigt. Omdat hij nog nooit met zijn vuilheid in de knoop

gekomen is en omdat hij nog nooit heeft uitgeroepen: Heere help me om Uws grote Naams wil. En dat natuurlijk niet alleen met uw lippen, maar met uw hart. Maar dit zeg ik u: Wanneer ge door het geloof, hoe zwak ook, hoe aangevochten ook, hoe beangst ook, hoe verdonkerd ook door de zonde, wanneer ge door het geloof zo tot de doop komt, tot de beloftenissen Gods komt, eer zal de hemel en de aarde voorbijgaan, dan dat God zal zwijgen. Want bergen moge wijken en heuvelen wankelen, zegt God, maar het verbond Mijns vredes, weet van geen wankelen, noch bezwijken. Houd toch op met uw geredeneer, houd toch op met uw spitsvondige onderscheiding, want ge zijt bezig om u onder deze genade-stroom weg te worstelen tot uw eeuwig verderf. Ik geef u de verzekering dat we zowel het een als het andere door het geloof gaan verstaan; door het geloof zeggen we: O God, als ik verloren ga en ik ben het waardig, dan ga ik verloren ondanks Uw trouw en Uw liefde. Ondanks Uw opzoekende goedertierenheden, de uitbreiding van Uw handen, die dag aan dag over me waren. Maar als ik behouden word o God, dan word ik behouden door het bloed van Jezus Christus en door de werkingen van Uw Geest.

Zo zijn alle moeilijkheden opgelost, zo hebben we geen enkel raadsel meer, zo geloven we, wat God gezegd heeft. En we geloven, dat hetgeen God gezegd heeft, de waarheid is. Zo ontvangen we de troost uit de doop, elke keer weer opnieuw. Kinderkens, indien iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij den Vader, Jezus Christus den Rechtvaardige (1Joh.2:1). God zegt: kijk maar, het is zo waarachtig, Ik zet er elke keer weer opnieuw het stempel op in het midden der gemeente. Ge kunt er van op aan, zo waarachtig van onze zonden gewassen te zijn, als wij uitwendig met het water gewassen worden.

Ja, zegt u, □ dat geldt voor de gelovigen, □ maar hoe staat het dan met de kinderen? Zal men ook de jonge kinderen dopen? Want zij beseffen hun zwartheid niet, zij kennen de werken van de Geest niet, zij hongeren en dorsten niet naar de gerechtigheid, zij oefenen geen vertrouwen op God. Ja, maar dan komt het weer met al zijn klem: *God betekent en verzegelt niets dat in ù is*. Bij de volwassenen niet en bij de kinderen niet. God betekent en verzegelt niet uw geloof. Dan zoudt u eerst zeker moeten weten dat úw geloof van God was en een werk van de Heilige Geest. Nee, maar Hij betekent en verzegelt de belofte van Zijn verbond □ tòt geloof, □ opdat gij geloven moogt. En dat doet de Heere ook aan uw kinderen. Waarom? Wel, zegt de onderwijzer, omdat ze zowel als de volwassenen, in het verbond Gods en in Zijn gemeente begrepen zijn. Daarvan willen we verder spreken, nadat we eerst gezongen hebben uit Psalm 81 : 11 en 12.

Zal men ook de jonge kinderen dopen? Dan zegt het antwoord: Ja het, want mitsdien zij, alzowel als de volwassenen in het verbond Gods en in Zijn gemeente begrepen zijn, en dat hun door Christus' bloed de verlossing van de zonden en de Heilige Geest, die het geloof werkt, niet minder dan de

volwassenen toegezegd wordt, zo moeten zij ook door de Doop, als door het teken van het Verbond, der Christelijke Kerk, ingelijfd en van de kinderen der ongelovigen onderscheiden worden, gelijk in het oude Verbond of Testament door de Besnijdenis geschied is, voor dewelke in het nieuwe Verbond de Doop ingezet is.

Dus, ze zijn in het verbond Gods en in Zijn gemeente begrepen. Dat heeft God gezegd, zondermeer. Zo heeft God gehandeld van het begin der wereld af. Als God, Adam en Eva opzoekt in hun verlorenheid, vluchtende voor God, bevende voor de stem van de Almachtige, dan vertroost Hij de verschrikte mens en dan richt Hij het verbond op in de moederbelofte. Dan is daar het zaad in betrokken. Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw. Tussen uw zaad en tussen haar zaad (Gen.3:15). God zegt niet alleen tegen Adam en Eva: Ik kom u zoeken, Ik herstel u weer in het kindschap, Ik zal weer uw God zijn en gij Mijn kind. En bij het prille ontluiken van het genade verbond, denkt God ook aan de kinderen. Hij zegt tot het eerste mensen paar: "Ook uw kinderen". Zo handelt God de ganse Schrift door.

In Gen.17 zegt de Heere tot Abraham: Ik zal Mijn verbond oprichten tussen u en tussen Mij en tussen uw zaad na u, in hun geslachten tot een eeuwig verbond, om u te zijn tot een God en uw zaad na u (Gen.17:7). God zegt tegen Abraham: Abraham, je bent Mijn kind en Ik ben je God, maar ook de God van je kinderen en je kinds kinderen, tot in het duizendste geslacht. Zo belooft God aan Abraham en dat God het meent, dat kun je lezen in Ezechiël. Als in Ezech.16 de goddeloosheid zo groot wordt, dat ze hun kinderen op heidense wijze door het vuur laten gaan, ja zelfs aan de Moloch opofferen, dan verwijt de Heere dat aan Zijn oude bondsvolk en dan zegt Hij: Gij hebt Mijn kinderen, die gij Mij gebaard hadt genomen en gij hebt ze aan de Moloch geofferd, om te verteren.

God zegt: dat waren Mijn kinderen. Daar had Ik recht op, die droegen het teken van het verbond. Ge hebt ze Mij gebaard, zegt de Heere. Ze waren voor Mijn rijk en tot eer van Mijn naam en gij hebt er kinderen des duivels van gemaakt. Ge hebt ze de Moloch geofferd. In Markus 10:14 zegt Jezus: Laat de kinderkens tot Mij komen, en verhindert ze niet; want derzulken is het Koninkrijk Gods. U weet, de discipelen vonden het niet nodig, ze vonden het zelfs hinderlijk, ze wilden dat die kinderen eerst groot zouden zijn. Nee, zegt Jezus, nu, □ als kinderen □ zijn ze reeds kinderen des Koninkrijks. Niet krachtens iets, wat in *hen* is. Ze zijn verloren in zonden en schuld. Ze zijn der verdoemenis en allerlei ellendigheid onderworpen. Dat geldt in àl z'n kracht en in àl zijn ellende, en in al de uitgebreidheid van het oordeel, wat op ons en onze kinderen rust. Dat gold ook van die kinderen waarvan Jezus zei: Laat ze tot Mij komen. Maar God heeft een "eeuwig verbond met ons" en in dat verbond zegt Hij: Laat ze tot Mij komen, want het zijn kinderen des koninkrijks. Ze zijn Mijn kinderen!

Paulus zegt zelfs, al is één van de ouders een heiden, maar de moeder is gedoopt of de vader is gedoopt en een van de twee gelooft, dan zijn de

kinderen, kinderen des Koninkrijks. Dan zijn de kinderen heilig om de gelovige vrouw of om de gelovige man, om Mijns verbonds wil. En in Hand.2 waar Petrus een preek houdt, waar hij het Woord van God verkondigt op de pinksterdag, daar zegt hij tegen de verslagen schare: Want u komt de belofte toe en uw kinderen. "En uw kinderen"; daar ligt de grond van de doop. En uw kinderen en allen, die daar verre zijn, de heidenen, zoveel als de Heere, onze God er toe roepen zal. Ook uit die heidenen, met hun kinderen, zo heeft God het gewild. Als de stokbewaarder tot bekering kwam, dan werd hij gedoopt, hij en zijn ganse huis. Als de Heere het hart van Lydia opent onder de prediking van Paulus, dan werd ze gedoopt met haar ganse huis. Toen de Geest des Heeren in het huis van Cornelius nederkwam, werd het gezin van Cornelius gedoopt, hij en zijn ganse huis. Toen Paulus het huisgezin van Stefanus doopte, doopte hij niet alleen de vader, maar ook het ganse huis. Zo heeft God het gewild. Zo bouwt Hij Zijn kerk en zo verheerlijkt Hij Zijn Naam. Ze zijn, zowel als de volwassenen, in het verbond Gods en in Zijn gemeente begrepen. Zal er dan geen enkel gedoopt kind verloren gaan?

O geliefden, we zien het vaak voor onze ogen, dat ze bij het opwassen geen lust hebben om de Heere te vrezen. Maar doet dat Gods verbond teniet? Maakt dat de beloftenissen ijdel? Neemt dat Gods toezeggingen weg? Boston heeft ergens gezegd: Jezus Christus wordt alle mensen als een Voorspraak, als een Geneesheer, als een Borg en als een Zaligmaker aangeboden en God geeft aan alle mensen een "recht van toegang" om tot Hem te komen. Dat velen Hem niet gebruiken, niet tot Hem komen dat velen naar andere geneesheren omzien, dat velen zichzelf helpen met zichzelf, doet dat de gewilligheid van God teniet? Doet dat de macht van de Zaligmaker tekort? Het schaadt slechts uw heil, uw zaligheid. Maar het schendt Gods verbond niet, het maakt Gods trouw niet teniet.

En dan weet ik het, dan zullen straks aan het einde, wanneer de engel met zijn scherpe sikkels, de druifrossen der aarde zal afsnijden, als de oogst Gods rijp is geworden, dan zullen zij ingaan in de vreugde des Heeren, wier namen van eeuwigheid geschreven staan, in het Boek des Levens. Dat getal zal kloppen met degenen, die God van eeuwigheid voorgenomen heeft te bevrijden door het bloed van het Lam. Maar geliefden, hoewel dit de zekere en vaste grond is van de troost van alle gelovigen, die vaak geschud en die vaak bewogen worden als de baren der zee, door de nood des levens, toch heeft God het in Zijn verbond geopenbaard, dat Hij het opricht "met ons en met onze kinderen". Ze zijn in het verbond Gods en Zijn gemeente begrepen. En dat hun door Christus' bloed, de verlossing van de zonden en de Heilige Geest, Die het geloof werkt, niet minder dan de volwassenen toegezegd wordt. Hoort u wel. De onderwijzer veronderstelt niets, die veronderstelt niet, dat er reeds een levenszaad in hun hart is, die veronderstelt niet, dat er reeds een levend geloof in hun hart is. Maar wel, zegt God ook dit kind Zijn Heilige Geest en de verlossing door het bloed van de Heere Jezus Christus toe. Dat zegt God toe en daar kunt u van op aan. Kom, hebt u het wel eens nodig. Breekt uw ziel

wel eens uit in die bede, die we samen hebben opgezongen: Al wat u ontbreekt, dat schenkt Ik, zo gij het smeekt, mild en overvloedig? Op dat verbond Gods, dat verbond, dat geen waarde in u vraagt, dat enkel heen wijst naar de trouw en naar de liefde van God, moeten onze kinderen gedoopt worden. Maar ouders en kinderen, daarom moeten we ook in dat verbond worden opgevoed. Jezus heeft eens gezegd tegen Zijn discipelen, gaat heen maak alle mensen Mijn discipelen en leer ze onderhouden, alles wat Ik u geboden heb. Dat zegt God ook tot ons.

Hij geeft het sacrament om daarmee te leren en te verzegelen. Leren en onderhouden, wat God ons geboden heeft. Zijn juk is zacht en Zijn last is licht. Ouders leeft u met uw kinderen reeds als afgescheidenen, onderscheiden van de kinderen der wereld? Want het is mogelijk, dat staat ook in de Bijbel, 't is mogelijk dat je het teken van het verbond hebt en met Ezau een goddeloze bent. Hij had ook het teken van het verbond. Hij had nog wel het eerstgeboorterecht, maar hij zegt: wat baat het me, ik ga sterven, wat helpt me dan een verbond en wat helpt me dan een eerstgeboorterecht? Laten we eten en drinken en vrolijk zijn. Hij had het goed in de tent en hij danste met de dochteren Hets. Hij nam vier vrouwen en vermaakte zich in dit ijdele korte leven en daarom heeft hij de zegeningen van het verbond niet beërfd. Terwijl hij het teken van het verbond droeg. Er staat ook van Judas en van Simon de tovenaars, dat ze het teken van het verbond hebben ontvangen, zonder dat ze ooit de kracht van de genade van het verbond hebben ervaren. Daarom, we hebben er op toe te zien. Er zijn twee zijden. In elk verbond zijn twee delen begrepen. Maar op God kunt u aan!

Hebt u al een nieuw hart, een nieuw leven? Is het uw lust om voor God te leven? Hebt u Hem lief met al uw krachten, met uw gehele wil, met al uw hartstocht? Daar komt het op aan. Zo niet, schaamt u dan diep voor God. Het is erger voor u, als kind des Koninkrijks aan de kant van de vijand te staan en straks te worden uitgeworpen, dan, dat het is voor de vijand, tegen God en tegen Zijn kerk te strijden. Begrijpt u, wat ik er mee bedoel? O, dan keert de zegen om in een vloek. Dan zal God zeggen: Dezen die niet gewild hebben, dat Ik koning over ze was, dewijl Ik ze geroepen heb, maar zij geweigerd hebben om te antwoorden. Ouders denkt u daaraan. O, laat de doop u leren en laat de doop u verzekeren. Laat de doop u leren dat u zwart zijt. Denkt u daaraan, als de doop bediend wordt? Leeft u er met uw ganse hart naar toe, net als naar de bediening van het Avondmaal? 't Is precies het zelfde, het is ook een sacrament van het genadeverbond. O, als u vreesachtig bent, zwak in het geloof, wil God hiermee uw geloof sterken. Als u moeite hebt in de opvoeding van uw kinderen als ze niet luisteren willen, als u moedeloos wordt door zoveel vermaningen, die u geven moet, als u ziet bij het opgroeien, dat uw kinderen geen lust hebben om de Heere te vrezen, ouders bedenkt dan, dat God Zijn waarheid nimmer zal krenken. Put uw kracht niet, uit hetgeen uw kinderen zijn of doen. Dat kunt u niet. Put kracht uit Gods verbond. U weet, wat eenmaal Ambrosius zei tegen Monica, de moeder van Augustinus, toen

ze haar nood klaagde over het goddeloze leven van haar zoon, die ze met zoveel gebeden aan de troon van God bevolen had. Toen zei deze oude kerkvader, tegen deze bijna moedeloze vrouw: Vrouw, een kind van zulke gebeden kan niet verloren gaan.

God heeft u, ouders, de opdracht gegeven uw kinderen te onderwijzen in de voorzijde leer. Bent u daar getrouw in? Dan moet u ook een voorbeeld zijn met uw leven en uw spreken, en in het zoeken van de Heere. Kom, schaamt u er niet voor, om eens een traan te schreien over uw zonden, om eens te vluchten en te zuchten in uw gebed aan tafel tot de levende God. Ouders bidt en dankt u in tegenwoordigheid van uw kinderen? Dat moet ge doen, dat hebt ge aan God beloofd. Hoe zullen die arme stumperds hun nood leren kennen en aan God leren opdragen, indien ze u niet horen schreeuwen naar de levende God. Leest u het Woord van God met aandacht ouders en zoekt u daar de wil van God in te kennen? Hoe zullen uw kinderen ontzag hebben voor het Woord van God, als ze zien dat het in uw leven geen enkele kracht heeft? Merken uw kinderen aan u, ouders, dat ge het koninkrijk Gods zoekt en Zijn gerechtigheid?

Of hebt u het altijd over uw nieuwe auto en altijd over uw huis en altijd over uw kleren en altijd over uw betrekking en altijd over het geld dat u verdient en over de eer, die u toegevoegd wordt? Wat moet er dan van uw kinderen terecht komen? Dan verzaakt ge schromelijk de opdracht, die God u gegeven heeft. Dan hebt ge te vrezen, dat straks uw kinderen in het gericht tegen u zullen zeggen: Vader, u had het beloofd, maar u hebt het niet gedaan en daarom zijn we samen in het verderf. Wat zult u dan antwoorden op duizend vragen? Kom geliefden, maakt er ernst mee, maakt er vooral in deze tijd ernst mee. De satan gaat rond als een briesende leeuw en hij zoekt, wie hij kan aftrekken van de erve van het verbond. Hij zoekt in deze tijd, juist in de kerk, de jeugd van de gemeente. Daar is zijn hele toeleeg op gericht, dat hij de kerk verderft en de jeugd van de gemeente aftrekt. Waakt gij dan in de wapenrusting, waarin ge staan en strijden moogt en wordt bevestigd in het werk des Heeren door de kracht van dit sacrament. Maar kinderen, ook voor jullie in zonderheid is deze preek. Heb je geluisterd?

God heeft het teken en zegel ook aan jullie voorhoofd gedrukt. Niet minder dan op de volwassenen. Toen je het nog niet wist, toen je er nog geen besef van had. Zeg niet, nu wat kan ik daar aan doen; ik heb er toch niet om gevraagd? Zo moogt ge niet spreken. Dankt God. Laat het wonder des te groter zijn, dat Hij, eer gij het wist en eer ge uw toestemming daarvoor geven kon en eer ge iets kon beseffen van uw zonden en ongerechtigheid, zich reeds met u wilde inlaten. Dat Hij uw naam reeds uitriep, toen ge uw eigen naam nog niet spellen kon en dat Hij toen, reeds vanaf het uur van uw geboorte met u van doen wilde hebben. Laat het u verootmoedigen voor God. Zoek die God van uw doop te mogen leren kennen!

Zoek de reinigende kracht, van dat bloed van de doop, te mogen leren kennen. Zie daartoe bovenal je zwartheid. Zie in de eerste plaats je onreinheid en je

ongerechtigheid. Strijd tegen de zonde, die in je is. Doe niet gelijk de wereld doet. Want, als je een vriend van de wereld genaamd wil worden, dan ben je een vijand van God. Als je met je vriendjes en vriendinnetjes leven wil en niet onder wil doen voor hen, die God niet vrezen, dan kiest u de zijde van de wereld. Wat is dat erg. Wat zal dat verschrikkelijk zijn als je zó verloren moet gaan. Die anderen hebben het niet geweten, maar jullie hebben de weg geweten. De weg om zalig te worden. De weg om van je zonden verlost te worden. En God heeft het aan je voorhoofd betekend en bezegeld, dat Hij op je wacht om je genadig te zijn. Dat er in dat verbond, schatten zijn, tegen al de kwalen, die je ziel bezetten.

O nee, er is geen enkele uitvlucht mogelijk, want in dat verbond is medicijn tegen alle kwalen. Als je zegt, ja maar, mijn hart is zo hard, dan zegt God: Ik zal het stenen hart wegnemen en Ik zal hen een vlesens hart geven.

Dan mag je, op grond van dat verbond, aan de Heere vragen om hulp en het belijden: Heere mijn hart is zo hard en ik zondig zo graag, ik leef zo graag in de zonde, ik houd meer van de vriendschap van de mensen, dan van de liefde tot U. Dat mag je allemaal tegen God zeggen en dan zijn er in dat verbond krachtige kruiden, om die zonden weg te nemen, om je van die melaatsheid te genezen. En al ben je aan het ouder worden en al zeg je misschien: Mijn hart is zo vereelt door de zonde, het is er in mijn trouwdag niet beter op geworden en het is met het groter worden van mijn kinderen, niet met meer kracht op mijn ziel gebonden; ik bemerk het, hoe "ouder hoe kouder", dan zegt de Heere: En tot de ouderdom en tot de grijsheid zal Ik, Dezelfde zijn, de God van het verbond. Kom benodig Hem dan.

En gij, die God vreest, misschien zwak, misschien van verre staande, misschien overspoeld met een stroom van ongerechtigheid, we hebben een Voorspraak bij den Vader en we hebben een pand aan ons voorhoofd. Welnu, buig u dan voor die God neer! We hebben een eeuwig verbond der genade met God. Laat ons dan in de zonde niet blijven liggen en laat ons aan de genade Gods niet vertwijfelen. Want het bloed van de Heere Jezus Christus, Gods Zoon, reinigt van alle zonden. Amen.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.